

Tiksi paskutinis šių metų mėnuo, kviečiantis Advento rimčiai, o tuo pačiu įsukdamas mus į prieššventinį darbų ir rūpesčių verpetą. Įprasta, jog tokiu metu apžvelgiame besibaigiančius metus, įvertiname juos ir kuriame naujus planus. Tad kokie gi buvo šie metai politinių įvykių kontekste.

Jei reiktų apibūdinti vienu žodžiu, pasakyčiau – nelengvi. Metų pradžioje kaimyninėje šalyje prasidėjus karui, ne tik patyrėme didelį sukrėtimą, bet ir turėjome galimybę perkainoti vertybes – laisvę, saugumą, artimųjų ryšį ir suvokti kaip viskas trupučiu, laikina ir kiek nedaug mums tereikia, kad būtume laimingi. Tačiau gyvenimas nesustojo ir teka sava vaga. Dalindamiesi, aukodami, priglausdami tuos, kas liko be pastogės, turime gyventi ir savo gyvenimą. O jis šiais metais ypatingai „dosnus“ vis kylančiomis kainomis, ir su tuo susijusiomis pasekmėmis, bei valdančiųjų balsų jėgos persvara priimamais sprendimais, toli gražu nepadedančiais gyventojams įveikti užgriuvusių sunkumų.

Dar praėjusiais metais prasidėjęs kainų kilimas šiais metais pranoko net ir blogiausias prognozes. Infliacija Lietuvoje – didžiausia visoje Europoje, jau viršijanti 22 proc. Maisto, paslaugų kainos ir toliau kyla, energetikos kainos veržia kilpą ir gyventojams, ir verslui. Valdžios pagalba, akivaizdu, socialiai neteisinga. Pvz. valstybė taiko nulinę PVM tarifą gyventojams, prisijungusiems prie centralizuoto šildymo, nors daugiabučiuose gyvena tikrai ne vien tik nepasiturintys gyventojai. Taip pat kompensuojama dujomis besišildantiems, tačiau namus kūrenantys granulėmis, malkomis ar elektra kompensacijos tikėtis gali tik jei galą su galu vos suduria. Nors kietasis kuras per metus Lietuvoje pabrango net 166 procentais! O juk buvo skatinami atsinaujinantieji energijos ištekliai ir gyventojai juos uoliai rinkosi, tačiau dabar jie jaučiasi apgauti ir palikti likimo valiai.

Per šiuos metus netrūko ir visokiausių reformų, privertusių uždaryti rajonų mokyklas, įsteigiant elitines „Tūkstantmečio“ gimnazijas. Uždaromos ligoninės ar kai kurie jų skyriai, nors norint patekti pas gydytoją specialistą prireikia eilėje laukti net iki devynių mėnesių, artimiausia ligoninė – didmiestyje, o gimdyti tenka važiuoti ne vieną dešimtį kilometrų. Po „būtinų“ pertvarkų neįgalieji išsiųsti darbo ieškoti į atvirą darbo rinką, neįgaliųjų netenkina ir neįgalumo nustatymo bei pagalbos sistema. Jaukiama valstybės tarnyba, atimant užtarnautą darbo stažo priedą ir susodinant „savus“ į vadovų postus, bei suteikiant teisę tik vadovams nuspręsti kiek mokėti už darbą.

Didžiulių pagreičiu stengiamasi įteisinti narkotikų vartojimą, jų turėjimą „savoms reikmėms“, partnerystę tarp tos pačios lyties atstovų. Kad kuo mažiau būtų pasipriešinimo ir kritikos, buvo uždėtas apynasris žodžio laisvei – įsteigtas virtualusis patrulis, stebintis

viešoje erdvėje kritikuojančius, nepritariančius valdžios sprendimams ar turinčius kitokią nuomonę, užtraukiant administracinę atsakomybę ir skiriant jiems baudas. Išsakyti viešoje erdvėje savo nuomonę tapo pernelyg pavojinga, nes bemat būsi apšauktas „vatniku“, dirbančiu Kremlui ir keliantis grėsmę nacionaliniam saugumui.

Per šiuos metus spėta ir lietuvių kalbą sudarkyti, į abėcėlę įrašant tris papildomas raides x, q, w. Sudaryta galimybė bankams rinkti perteklinę informaciją apie klientus, įskaitant jų politines pažiūras, ligas ir kitą asmeninę informaciją. Suskubta „karūnuoti“ Atkuriamojo Seimo pirmininką, suteikiant jam Prezidento titulą. Užsigeista buvo ir Konstituciją pakeisti, kad tik prie Seimo nario veiklos dar ir papildomu darbu pavyktų užsiimti.

Akis bado ministrų nekompetencija, arogancija, neskaidrumas, išsisukinėjimas, dvigubi standartai, prasta komunikacija ir atsakomybės išvengimas. Seime jau buvo surengtos keturios interpeliacijos, kurios, deja, žlugo valdančiųjų balsų persvara.

Užtat netrūko vizijų, kad tuoj tuoj skrisime į kosmosą ir už valstybės milijonus eurų tapsime Europos kosmoso agentūros nariais. Svajoti galima, o ir reikia, tačiau ne gyventojų skurdinimo, nuomonės ignoravimo, nesiskaitymo ir abejingumo kaina.

Ir visgi, metai baigiasi ir artėja Kalėdinės šventės. Turime rasti jėgų tikėjimui, kad situacija Lietuvoje keisis į gerą, kad karą keis taika, abejingumą – noras išgirsti, suprasti ir padėti. Tad nuoširdžiai visa tai mums visiems ir linkiu.

Lietuvos Respublikos Seimo Valstybės valdymo ir savivaldybių komiteto narė
Seimo Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos frakcijos seniūnės pirmoji pavaduotoja

